

VĚSTNÍK

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ V PRAZE 4 – LHOTCE

ANDĚLÉ STRÁŽNÍ A FRANTIŠEK Z ASSISI

Když jsem uvažovala, o čem by měl být říjnový úvodník, otevřela jsem si liturgický kalendář: 1. října svaté Terezie z Lisieux – no, nevím. Druhého: svatých andělů strážných – to už by snad šlo a 4. října. No jasně! To je svátek svatého Františka z Assisi. To bych nemohla být františkánka, kdyby mě svatý František neoslovil. Ale i ty dva předcházející svátky mají něco do sebe. Ať se na to dívám, z které chci strany, to nejdůležitější, co zmíněné osoby spojuje, je svatost.

Tak tedy: svatého Františka nazýváme také serafínským. Protože jako serafíni v nebi chválil Boha na zemi. Kromě jeho smrti je druhým největším františkánským svátkem 2. srpen – svátek Panny Marie Andělské, tzv. Porciunkule. Je to místo, kde světec zemřel a které měl na zemi nejraději, protože, jak říkal, zde se shromažďují andělé Boží, zde je místo milosti.

V jakých sférách se teď ale pohybujeme? Schválně: kdo z vás viděl anděla. Tedy opravdového.

Mluví se o nich již dosti. Lidé k nim bývají přirovnáváni, různé ezoterické spolky se jimi ohánějí...

Ale skutečný Boží anděl je bytost tajuplná. Je nám stále nablízku a pomáhá nám. Jeho přítomnost běžně nevnímáme. Možná jsme o něm ještě ani neuvažovali, jen ho bereme jako skutečnost, ve kterou, podle učení církve, věříme.

Možná by stálo za to se o anděly víc zajímat a jako svatý František či Tereška s nimi víc spolupracovat. Oni spolupracují na naší spáse, tak proč se taky nezapojit? Třeba tím, že si na ně občas vzpomeneme, požádáme je o pomoc a budeme víc naslouchat jejich vnuknutím. Není to tak složité, jak by se mohlo zdát.

Přeji Vám i sobě, abychom v tomto nastávajícím měsíci, který je mimo jiné

také měsícem Panny Marie, dokázali více vnímat „nevnímatelné“ Boží vedení skrze anděla a jako svatý František k objevovali místa milosti, která jsou plná andělů. Třeba u našeho svatostánku.

Sr. Bernarda Lacinová

*P. Maria rozvazující uzly
Maria Knotenlöserin*

NOVÝ PAN KAPLAN A ZMĚNA BOHOSLUŽEB

Dvacátého druhého září jsme při dopoledních mších svatých oficiálně přivítali v naší farnosti patera Mgr. Petra Šleicha, kterého jsme nečekaně obdrželi jako kaplana, správně farního vikáře. Tomáš Kábele, který zde měl být na jáhenském roce, je již ve Štěchovicích. S příchodem dalšího kněze došlo

v posledním zářijovém týdnu ke změně bohoslužeb. Byla zavedena pondělní mše svatá od osmi hodin a obnovena středeční ranní mše, rovněž od osmi hodin. Svěřuji patera Petra do vašich modliteb a těším se na vzájemnou spolupráci.

P. Jiří Korda

NAŠE FARNOST A RESTITUCE

Mnoho povyku vyvolaly v posledních měsících tzv. církevní restituce. Nechci se nyní zabývat jejich obhajobou nebo kritikou, jen si dovoluji zde uvést první řádky „restitučního“ zákona z osmého listopadu loňského roku. Domnívám se totiž, že velmi pěkně vystihují podstatné: „Parlament pamětliv trpkých zkušeností z dob, kdy lidská práva a základní svobody byly na území dnešní České republiky potlačovány, odhodlán střežit a rozvíjet zděděné kulturní a duchovní bohatství, veden snahou zmírnit následky některých majetkových a jiných křivd, které byly spáchány komunistickým režimem v období let 1948 až 1989, vypořádat majetkové vztahy mezi státem a církvemi a náboženskými společnostmi jako předpoklad plné náboženské svobody a umožnit tak obnovením majetkové základny církví a náboženských společností svobodné a nezávislé postavení církví a náboženských společností, jejichž existenci a působení pokládá za nezbytný prvek demokratické společnosti, se usnesl na tomto zákoně České republiky...“

Jak se tedy dotýká toto vyrovnání naší farnosti? Světe, div se, vlastně v tuto chvíli nijak. Samostatná farnost vznikla na Lhotce až během druhé světové války. Komunisté jí tedy neměli co vzít. Představa, že bychom si přesto mohli polepšit, protože když nezbohatneme my, tak česká církev jako celek ano, je také mylná. Končí totiž doba, kdy nám z ukradeného stát milostivě dával drobty na platy a opravy. Navíc se ukazuje, že se ozývají čím dál více hlasy na politické scéně, aby církvím

byly kráceny již odsouhlasené finanční kompenzace. Nenechme se tedy oklamat představou, že teď máme peněz dostatek. Naopak nelze vyloučit, že se kvapem blíží doba, kdy bude platit, že co si farnost sama neuhradí, to nebude mít, včetně nákladů na kněze. Ale nebojme se! Církev v naší zemi přežila i mnohem horší časy, zvládne s Boží pomocí i toto. Svěřuji farnost do vašich modliteb a prosím vás i nadále o její podporu, jak v rovině duchovní a mezilidských vztahů, tak hmotné a finanční.

P. Jiří Korda

K R Á T C E

- **Svátost křtu** přijala 1. 9. Veronika Chamerová.
- V mimořádném termínu 7. 9. byla v našem kostele přijata **do katechumenátu** paní Veronika Jelínková.
- **Rozloučili jsme se** 24. 7. s panem Jurajem Pucim.
- **Farní akademie** 6. 10. Hostem bude: JUDr. Cyril Svoboda s tématem Svět není bezpečný. Co nás ohrožuje? O zahraniční politice, Evropě a jejích obavách z budoucnosti.
- Na misijní neděli 20. 10. společenství maminek opět připraví domácí buchty a koláče, které se budou v rámci akce **Misijní koláč** prodávat po mši svaté

v 10 hodin za dobrovolný příspěvek na podporu činnosti Papežských misijních děl.

Jana Kalendová

• **Farní zájezd** se uskuteční v sobotu 26. října za svatou Zdislavou do Jablonného a okolí. Jedná se o druhý den voleb, prosíme účastníky, aby odvolili již v pátek. Z organizačních důvodů se jedná o jedinou možnou sobotu do konce roku.

• V pátek 1. listopadu o Slavnosti Všech svatých budou mše svaté podle obvyklého pátečního rozvrhu, **v sobotu 2. 11. bude navíc mše svatá ráno v 8.00** a pak jako obvykle v 17 hod.

POSTOJE PŘI MŠI SVATÉ

Kdy a proč při mši svaté sedět, stát nebo klečat? Často se na to ptáte. Příslušné církevní předpisy najdeme v úvodu do misálu (to je ta velká kniha, ze které kněz čte modlitby při mši) nebo ve Všeobecných pokynech k římskému misálu (brožurka vydaná Českou biskupskou konferencí v roce 2003). Nicméně platí, že co země nebo i farnost, to větší či menší odlišnosti dané místními zvyklostmi. Pochopitelně, když jste nemocní nebo vyššího věku, můžete se klidně místo pokleknutí hluboce uklonit nebo v případě potřeby i celou mši sedět. Je krásné, že jste i přes své obtíže přišli na mši svatou.

Pokusím se nyní nastínit to základní, pěkně popořádku. Kněz s asistencí přichází k oltáři. Stojíme, vyjadřujeme tím pozdrav a úctu jak knězi, tak Bohu

a tajemstvím, která budeme slavit. Zůstaneme stát i při úkonu kajičnosti, zpěvu „Pane, smiluj se“ (původně šlo o volání na císaře, nyní hold Kristu, Králi králů), „Sláva na výsostech Bohu“ i vstupní modlitbě. Vyjadřujeme tím opět postoj úcty a připravenosti jednat podle toho, co říkáme. Při čteních a žalmu pozorně nasloucháme Božímu slovu vsedě. Při evangeliu ale opět stojíme, vždyť radostná zvěst nám není hlásána samoučelně, ale abychom si ji vzali k srdci a bez zbytečných odkladů ji uváděli v život. Homilii (kázání) vyslechneme vsedě. Ruku na srdce, u některých kazatelů bychom jejich dlouhé slovo stejně nemuseli ustát.

Svou víru, nezasloužený to Boží dar, a prosby pronášíme opět vestoje. Při průvodu s dary není předepsané stání, nicméně se s ním můžete v ně-

kterých kostelech setkat. Rozhodně ale máme již stát při modlitbě nad dary. Výzva k ní začíná slovy „Modlete se, bratři a sestry, aby se má i vaše oběť...“ nebo „Modleme se, aby Bůh přijal...“ Následuje preface, radostný chvalozpěv na Boha Otce. Začíná slovy „Vzhůru srdce!“

Po zpěvu „Svatý, svatý, svatý“ vztahuje kněz v určitou chvíli (liší se podle druhu eucharistické modlitby) ruce nad dary a svolává Ducha svatého. Této modlitbě se říká epikléze a je naprosto nevhodné, pokud právě během ní začínají věřící klekat. Proto se před touto modlitbou vždy kratičce odmlčím, abyste mohli v klidu pokleknout a soustředit se.

Někteří „moderní“ křesťané odmítají poklekat. V Písmu čteme, že Pán Ježíš i svatý Pavel se modlili v kleče. Proč bychom nemohli my? Pýcha se prostě

vloudí všude. Správně se má hned po proměňování vstát, aby věřící odpovídali na výzvu kněze „Tajemství víry“ už vestoje. To je ale velmi náročné, proto u nás vstáváme až po této odpovědi („Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme...“) Často se ale setkáte s tím, že se až do Otčenáše sedí. To odporuje textu modliteb, kde zaznívá, že děkujeme Bohu za to, že můžeme před ním stát. Před vlastním přijetím eucharistie má člověk vzdát poctu pokleknutím. V naší zemi se to řeší tím, že klečíme při „Beránku Boží“. Proto další poklekání těsně před podávajícím nemá opodstatnění. Opět stojíme při modlitbě po přijímání, při požehnání (u slavnostního požehnání se na výzvu jáhna či kněze skloníme) a při závěrečném průvodu. Přijde vám to složité? Dám vám jednu praktickou radu. Sledujte ministranty, ti mají postoje stejné jako lid.

P. Jiří Korda

JAK ZACHÁZET V KOSTELE S MOBILEM

Někdy se mi stane, že si zapomenu před vstupem do kostela vypnout mobilní telefon. A jako napotvoru zazvoní při mši. Co teď? Mnoho lidí začne zmatkovat. Jedni hovor přijmou a začnou mše-nemše do telefonu mluvit a ruší ostatní. Jiní utíkají z kostela a přitom jim mobil stále zvoní a zvoní a zvoní.

Když už se vám stane, že si mobil nevypnete a ten uprostřed kázání nebo proměňování zazvoní, nepanikařte. Hovor vypněte červeným tlačítkem. Vo-

lající pochopí, že zavolal nevhod a zavolá později. Proto mobil raději hned vypněte, aby se situace neopakovala za pět minut znovu. Pokud je to důležitý hovor, na který čekáte a který musíte přijmout, stiskněte zelené tlačítko – přijměte hovor, ale nemluvte a v klidu vyjděte ven. Teprve venku – ne ve dveřích – začněte do telefonu mluvit.

Já jsem svou situaci vyřešil napořád: nastavil jsem si, že mi mobil zazvoní jen jednou a přestane. I kdybych zapomněl mobil před kostelem vypnout, jediné zazvonění tolik nevyruší.

Jan Šilhavý

Představujeme duchovní naší farnosti

P. PETR ŠLEICH: JEZULÁTKO MÁM HLUBOKO V SRDCI

S P. Petrem Šleichem jsme se poprvé setkali v létě roku 2009 u Pražského Jezulátka. Jako převor místní komunity bosých karmelitánů mě zasvěcoval do příprav na návštěvu papeže Benedikta XVI. Z časových důvodů jsme navázali na rozhovor, který vyšel v Naší rodině 37/2009.

• **Jak jste se stal bosým karmelitánem?**

Naše rodina nebyla přímo věřící, ale rodiče nás měli opravdu rádi. Mám mladší sestru a bratra. Táta byl trochu sportovec, takže jsme rádi vyráželi do přírody. Brával mě na tenis, ale byl jsem jako kluk líný, asi jsem byl na jiné věci. Žili jsme v Děčíně, v pohraničí a pro mě tam bylo obtížné najít si přátele. Podařilo se mi to až na gymnáziu a hlavně na vysoké škole. Dostal jsem se do Prahy na Matematicko-fyzikální fakultu, kde byla trochu svobodnější a přátelštější atmosféra.

Spolužáci byli z různých koutů i ze Slovenska, vyráželi jsme spolu do hor. Byly to intenzivní roky a tam mezi přáteli jsem hledal cestu k víře.

• **Kdy jste se rozhodl pro křest?**

Asi ve druháku, v Píchnovicích v centru mládeže, ale to už bylo jaro roku 1989. Staral se o nás kněz domi-

nikán, také absolvent matfyzu, tak jsem se dozvěděl něco i o řeholním životě a začal jsem uvažovat o kněžství. Protože jsem nechtěl být jen sám, chtěl jsem se modlit společně, moje hledání se postupně ubíralo směrem ke karmelitánům. Nebylo to pro mě snadné rozhodnutí, po škole jsem si dal ještě rok pauzu, kdy jsem se učil jazyky. Rozhodl jsem se začátkem léta, ale novice přibírali jen na jaře. Měl jsem kontakt na lidi, kteří v Rusku pomáhali otvírat farnosti, tak jsem ve svých čtyřadvaceti odjel na půl roku pracovat do Povolží, kde žili němečtí osadníci.

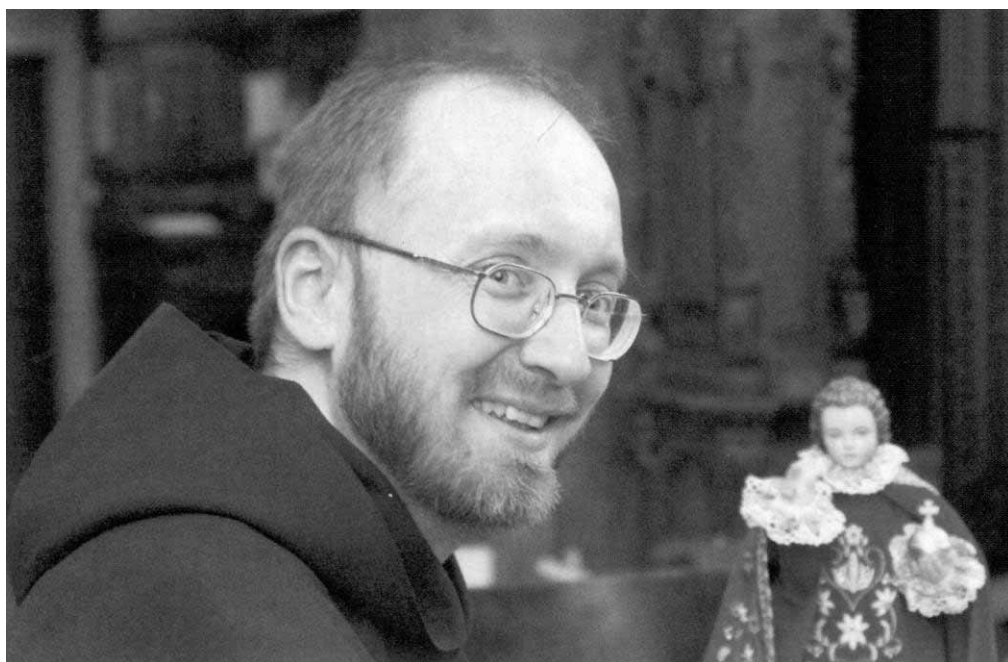
P. Mgr. PETR ŠLEICH, OCR., nar. 13. července 1968 v Litoměřicích jako nejstarší ze tří sourozenců, vyrůstal v Děčíně. Nejprve vystudoval analytickou matematiku na Matematicko-fyzikální fakultě UK v Praze a poté teologii. Knězem se stal jako bosý karmelitán v roce 2000. Převorem kláštera bosých karmelitánů při chrámu Pražského Jezulátka byl v letech 2008 až 2011. Poté žil dva roky v komunitě na poutním místě Arenzano v Italské Ligurii.

• **Pak jste nastoupil do noviciátu?**

Ano, čtrnáct měsíců jsem prožil v Polsku blízko Krakova. Vracel jsem se krátce poté, co bratři převzali do správy kostel Panny Marie Vítězné. Jako student teologie jsem žil ve Slaném a v roce 2000 jsem byl u Pražského Jezulátka vysvěcený na kněze.

• A co dělají vaši sourozenci?

Sestru mám v Litoměřicích a pozor, s osmi dětmi. Přitom ona byla stejně jako já nevěřící, ale chtěla mít hodně dětí. Nejstaršímu je šestnáct a má sedm malých sester. Dnes jsou všichni pokřtěni katolíci a její manžel je pravoslavným knězem v Roudnici nad Labem a k tomu vyučuje v Litoměřicích. Brácha, ten má zdravotní problémy,

P. Petr Šleich s Jezulátkem

žije u rodičů, je dlouhá léta bez práce.

• U Jezulátka jste byl k dispozici poutníkům, jaké jazyky ovládáte?

Život mě zavedl do různých jazykových prostředí, a tak běžně používám italštinu, angličtinu, polštinu, ruštinu, španělsky zpovídám, francouzsky a německy jsem se taky učil, pak nějaký ten jazyk klasický... Léta jsem připravoval do tisku obrázky Pražského Jezulátka s modlitbou, celkem snad ve dvaceti jazycích. Ročně se jich rozešlo do světa kolem tří milionů.

• Co pro vás osobně Jezulátko znamená?

Já mám Jezulátko hluboko v srdci. Když jsem v roce 1994 přišel k Jezulátku, byl jsem spíš intelektuál. Studoval jsem už druhou vysokou školu a tady byl Ježíšek ve zvláštních šatíčkách... Poté, co jsem překonal počáteční ostych s jeho oblečkama, je pro mě Jezulátko bez problémů. Znamená

to připomínat si Krista jako dítě. Nikdy jsem neměl problém s tím, že Kristus vyrostl. Každý moment v jeho životě je plnohodnotný, na kříži už taky dávno nevisí a stejně je to on. Připomíná nám vtělení, je to srdce křesťanství. Znáám řadu lidí, kteří se deklarovali jako nevěřící, ale Jezulátko měli velmi rádi.

Zažil jsem i případy

lidí, kterým Jezulátko pomohlo na smrtelné posteli ke svátostem, přestože život prožili jako nevěřící.

• Jak vzpomínáte na návštěvu Benedikta XVI.?

Mám v paměti krásný zpěv dětí. Pozvali jsme tam tenkrát sbor ze ZUŠ v Jablonci nad Nisou *luventus gaude* (v roce 2012 byli dokonce vyhlášeni sborem roku, pozn. red.). Oni mají tu výhodu, že jejich sbormistr je zároveň sbormistrem ve farnosti, takže zpívají hudbu jak křesťanskou, tak moderní a ještě k tomu vědí, o čem zpívají.

• Kde jste je objevili?

Hledal jsem na internetu všechny dětské sbory u nás a oni byli mezi třemi nejlepšími a ještě tam bylo to krásné spojení. Pan sbormistr pro to setkání dokonce jednu skladbu sám složil. A druhý moment, který mi utkvěl, byl, jak Benedikt vstoupil do kostela a jednoho člověka po druhém zdravil podáním ruky a pár slovy. A když odcházel, tak zase vzal druhou stranu kostela a udělal to samé. Ale byly tam i další momenty. My jsme třeba pro papeže nechystali žádné dary, byl to on, kdo přišel s darem, s korunkou pro Jezulátka. Bylo to perfektně logické.

• Neviděli jsme se čtyři roky, co se u vás změnilo?

Moje služba převora vypršela v roce 2011 a pak jsem byl na dva roky blízko Janova v komunitě na poutním místě Arenzano v Italské Ligurii. Poutní kostel byl taky zasvěcený Pražskému Jezulátku. Měl jsem tam sice málo kontaktů s našimi krajany, ale připravoval jsem na manželství slovenského fotbalistu Juraje Kucku, který působil v Janově, s jeho slovenskou snoubenkou.

• No, a teď jdete sloužit k nám...

Ano, je to určitá zkouška na tři roky s perspektivou, že se stanu diecézním knězem. Můj spolubratr P. Petr Blecha šel podobnou cestou. Vážím si svého kněžství, pro které jsem se rozhodl.

• Byl jste někdy dřív na Lhotce?

Kostel jsem viděl a vždycky se mi líbilo jeho zasvěcení P. Marii Královně míru. Souvisí s Jezulátkem, které je zase titulováno Kníže míru. Měl jsem taky velmi rád Karla Stádníka, on k Jezulátku často chodíval. Mám sice radši

křížovou cestu s realistickými zastaveními, ale když vedu rozjímání, tak většinou tím způsobem, jak on ji vytvořil. On tady vlastně provedl to kázání.

V klášterní zahradě

• S jakými očekáváními přicházíte do Lhotecké farnosti?

Protože jsem původem kluk z města, mám radost, že budu v Praze. Jsem rád, že budu v živé farnosti mezi lidmi, kteří mě velice hezky přijali. Takže nemám žádný zvláštní důvod se bát. Vždycky jsem rád sloužil svátostmi, mší svatou, vším, co bude potřeba. Mám radost i z té perspektivy, že se tu bude budovat větší kostel...

• Máte nějaké koníčky, ke kterým byste se rád vrátil?

Rád jsem chodíval do hor na pěší túry, ale jestli po těch posledních letech v sobě seberu nějakou energii, to se uvidí.

Jana Šilhavá

Foto **Miroslav Martinovský**
a archiv P. Šleicha

ZE LHOTKY DO JERUZALÉMA

Již jen měsíc a půl zbývá do odjezdu lhotecké farnosti na poutní duchovní cestu do Svaté země. Osmatřicet přihlášených účastníků ve věku od 15 do 81 let se pomalu připravuje na tuto jedinečnou cestu, při které budou za duchovního doprovodu našeho P. Jiřího poznávat a zažívat zemi spojenou s dějinami židovského národa, životem Ježíše Krista a působením prvotní církve.

Cesta lhoteckých poutníků v termínu 16.–25. listopadu povede z pouště starozákonních proroků přes Betlém a Galileu do Jeruzaléma, kde vyvrcholí

a kde budou poutníci moci prožívat své osobní Velikonoce. Nejedná se přitom o klasický „zájezd“, nýbrž o „ponořování se“ do „pátého evangelia“, jak Svatozemí označil i papež Benedikt XVI.

Pokud by se ještě někdo na poslední chvíli chtěl přidat, pak vezte, že **k dispozici je ještě deset volných míst**. Je však třeba se urychleně rozhodnout. **Nejzazší termín pro podání přihlášek je totiž 13. října**. Bližší informace o cestě získáte na stojanu s tiskovinami u vstupu do sakristie.

Petr Křížek

ZAČÍNÁ ŠKOLA

Začátek školy přináší rodičům i dětem po krásném prázdninovém odpočinku nové povinnosti. Ráda se v této době rozdělím o několik dojmů.

Především chci poděkovat všem rodičům nejmenších dětí, které jsou po celou bohoslužbu klidné – a učit je tomu není věru snadné. A jak jsou roztomilé a hodné, když se při mši svaté pro děti posadí před oltářem a povídají si s otcem Jiřím! O to smutnější je, když třeba jediní manželé nevyužijí možnost odejít do boční kaple nebo na chvíli ven a nechají svoje dítě hlasitě rušit při kázání a při obřadech. Mohli by se, prosím, nad mou výhradou zamyslet? Přijde-li totiž v neděli k nám do kostela někdo cizí, slyší jedno děcko křičet a nevidí těch dvacet tichých a pozorných.

Dál se s díkem obracím na rodiče, kteří posílají děti na náboženství, ve-

dou je k praktické zbožnosti, zajímají se o výuku a pomáhají jim s úkoly. V dnešní uspěchané době si nacházejí čas s nimi hovořit a řešit s nimi jejich dětské starosti ze školy, ze sportu nebo zájmové činnosti, a tím vytvářejí už od malička pevné pouto vzájemné důvěry.

Největší lidské dílo ve spolupráci s Bohem je dát dítěti život a vychovat ho ke štěstí a to může pouze zodpovědný otec a matka.

Velmi mě těší, že mohu i letos zastávat úkol katechetky. Děkuji Bohu a nám všem vyprošuji hodně lásky, trpělivosti a pochopení v našich rodinách i v celé farnosti.

A na závěr uvedu často opakovanou výzvu P. Rudolfa rodičům při udílení křtu jejich maličkým: „Buďte ve vzájemné věrné lásce šťastní a jenom tak bude šťastné vám Bohem svěřené dítě!“

Jarmila M. Klingerová

FARNÍ PŘÍRUČNÍK – ŘÍJEN 2013

ÚTERÝ	1.10.	Sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny a učitelky církve
9.00–11.00		Setkání maminek s dětmi
9.15		Mše svatá zvláště pro maminky s dětmi
17.30–18.30		Otevřena farní knihovna
18.30		Mše svatá
19.15		Příprava dospělých na křest
20.00–22.00		Zkouška chrámového sboru
STŘEDA	2.10.	Svatých andělů strážných
8.00		Mše svatá
8.40–9.10		Výstav Nejsvětější svátosti oltární
15.00		Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15		Výuky náboženství a příprava na 1. sv. přijímání
17.30		Zpívání s dětmi
18.45–20.15		Setkání mladších náctiletých (od 6. třídy ZŠ)
ČTVRTEK	3.10.	
8.00		Mše svatá
8.45		Úklid kostela
9.30		Mše svatá v domově seniorů v Zárubově ul.
15.00		Mše svatá v domově seniorů v Sulické ul.
17.00		Příprava na biřmování (mládež)
17.30		Žehnání (nejen)domácích mazlíčků
18.30		Mše svatá
19.10		Modlitba chval
PÁTEK	4.10.	Sv. Františka z Assisi ☺
9.00		Modlitby maminek z CMŠ Studánka
15.00		Mše svatá
15.45		Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
17.00		Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30		Mše svatá
19.15–21.00		Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA	5.10.	Sv. Faustyny Kowalské
16.15		Mariánské večeřadlo
17.00		Mše svatá
17.40		Zásvětná modlitba MKH a výstav Nejsvětější svátosti
NEDĚLE	6.10.	27. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
8.00, 10.00, 18.30		Mše svatá
16.30		Farní akademie: JUDr. Cyril Svoboda – viz KRÁTCE
PONDĚLÍ	7.10.	Panny Marie Růžencové
8.00		Mše svatá
19.00		Kurz Alfa
20.00		Setkání mužů a otců

ÚTERÝ 8.10.	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
17.30–18.30	Otevřena farní knihovna
18.30	Mše svatá
19.15	Příprava dospělých na křest
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 9.10.	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15	Výuky náboženství a příprava na 1. sv. přijímání
17.30	Zpívání s dětmi
18.45–20.15	„Nejhusčí lhotecký mládežnický spolčo" (asi od 14 let)

ČTVRTEK 10.10.	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
17.00	Příprava na biřmování (mládež)
18.30	Společenství mládeže

PÁTEK 11.10.	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 12.10. Sv. Radima	
17.00	Mše svatá
17.45	Pozvání (nejen) dříve narozených na čaj

NEDĚLE 13.10. 28. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá upravená pro děti
18.30	Mše svatá

PONDĚLÍ 14.10.	
8.00	Mše svatá
19.00	Kurz Alfa

ÚTERÝ 15.10. Sv. Terezie od Ježíše, panny a učitelky církve	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
17.30–18.30	Otevřena farní knihovna
18.30	Mše svatá
19.15	Příprava dospělých na křest
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 16.10. Sv. Hedviky, řeholnice	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15	Výuky náboženství a příprava na 1. sv. přijímání
17.30	Zpívání s dětmi
18.45–20.15	Setkání mladších náctiletých (od 6. třídy ZŠ)
ČTVRTEK 17.10. Sv. Ignáce Antiochijského, biskupa a mučedníka	
8.00	Mše svatá a po ní úklid kostela
15.00	Mše svatá v domově seniorů v Sulické ul.
17.00	Příprava na biřmování (mládež)
18.30	Společenství mládeže
PÁTEK 18.10. Sv. Lukáše, evangelisty	
9.00	Modlitby maminek z CMSŠ Studánka
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA 19.10.	
17.00	Mše svatá
NEDĚLE 20.10. 29. NEDĚLE V MEZIDOBÍ, tzv. MISIJNÍ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá a po ní se budou prodávat misijní koláče
18.30	Mše svatá
PONDĚLÍ 21.10.	
8.00	Mše svatá
19.00	Kurz Alfa
20.00	Setkání mužů a otců
ÚTERÝ 22.10. Bl. Jana Pavla II., papeže	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
17.30–18.30	Otevřena farní knihovna
18.30	Mše svatá
19.15	Příprava dospělých na křest
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru
STŘEDA 23.10.	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15	Výuky náboženství a příprava na 1. sv. přijímání
17.30	Zpívání s dětmi
18.45–20.15	„Nejhusčí lhotecký mládežnický spolčo" (asi od 14 let)

ČTVRTEK 24.10.	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
17.00	Příprava na biřmování (mládež)
18.30	Společenství mládeže
PÁTEK 25.10.	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA 26.10.	
17.00	Mše svatá
NEDĚLE 27.10. 30. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
8.00, 10.00, 18.30	Mše svatá
PONDĚLÍ 28.10. Sv. Šimona a Judy, apoštolů	
8.00	Mše svatá
ÚTERÝ 29.10. Bl. Marie Restituty Kafkové	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
17.30–18.30	Otevřena farní knihovna
18.30	Mše svatá
19.15	Příprava dospělých na křest
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru
STŘEDA 30.10.	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
ČTVRTEK 31.10. Sv. Wolfganga	
8.00	Mše svatá a po ní úklid kostela
15.00	Mše svatá v domově seniorů v Sulické ulici
17.00	Příprava na biřmování (mládež)
PÁTEK 1.11. Slavnost Všech svatých	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA 2.11. Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	
8.00	Mše svatá
17.00	Mše svatá

*Všechny aktivity a společenství jsou otevřené. Změna programu vyhrazena.
V našem kostele jsou trvale k dispozici bezlepkové hostie. Stačí o ně požádat.*

POVÍDÁNÍ S PANÍ M.

(z deníčku dobrovolníka)

Červen Oslovila mě výzva, že Domov seniorů Krč uvítá dobrovolníky na návštěvy u osamělých klientů. Podle rady P. Jiřího kontaktuji pana ředitele. Reaguje potěšeně a zve mě na malou prohlídku. Jsem překvapena, že budova (ač stále nelidsky velká) od revoluce prokoukla, je barevnější, personál komunikativnější. Pan ředitel mi představuje vrchní sestru. Vysvětlují, že hromadné akce navštěvuje jen menší část klientů, a tak chtějí nabídnout něco osobnějšího i těm, kdo zůstávají v pokojích. Cítím, že si mě pan ředitel a sestřička zároveň chtěli lehce „otuknout“ (což je v pořádku).

Červenec Jdu na první návštěvu. V duchu prosím, ať mě Duch svatý spojí s tím, kdo to potřebuje. Staniční sestra vesele říká – měla jsem pro vás jednu paní, ale před chvílí mi blesklo hlavou, že tu máme novou klientku, která je nějaká smutná. Zajděte za ní, bude ráda.

Mám trochu obavu, jak vysvětlím, co jsem zač. Zbytečně. Paní M., které je 90 let, se ani neptá. Má radost z kytičky a okamžitě začne vyprávět. Je tu třetí měsíc. Do loňských Vánoc se starala o 86letou sestru, která byla nevidomá. Sestra ale zemřela a ona šla sem. Stýská se jí. Děti nemá, ze čtyř sester už je jediná naživu. Dlouhověkost prý není žádný med. Věřím jí to.

Sestřička říkala, ať se poprvé zdržím třeba jen dvacet minut. Paní M. ovšem neúnavně vypráví a já nenačázím odvahu ji přerušit. Souzní to s tím, co jsem si dala jako smysl těchto

návštěv: být posluchačem příběhů. Dřív jsem se z vyslechnutých trápení hroutila, chtěla zachraňovat celý svět. Teď se mi zdá, že otevřít srdce příběhu druhého může stačit.

Při druhé návštěvě se paní M. vyptávám na její bývalou profesi. Celý život dělala účetní, ochotně vypráví. Několikrát se vrací k vyprávění o sestře. Také se dozvídám, jak jejím rodičům komunisté zabavili celé hospodářství, jak smutné bylo odevzdat koně a místo nich mít u domu traktorovou stanicí. Nelituji času, posloucháním i získávám.

Srpen Před třetí návštěvou mi vrchní sestra píše, že paní M. odvezli do Thomayerky na internu. Kupuju jí ve stánku jablečný koláč, i když netuším, jestli je to vhodné. Vcházím do pokoje, a prožívám moment paniky, protože všechny tři šedovlasé stařenky vypadají skoro stejně, ale pak ji poznám. Koláč jí udělal velkou radost, hned odložila suchý rohlík. Poslouchám vyprávění o tom, jak upadla cestou z koupelny a doplazila se se zlomenou rukou sama k posteli.

Pokud máte zájem podílet se na vytváření příjemné atmosféry pro osamělé seniory, kontaktujte přímo ředitele Domova pro seniory v Krči Sulické ulici Ing. Otto Kechnera na mobilním telefonu 603 420 305 nebo na pevné lince 241 091 923, případně na email kechner@dskrk.cz. Výzva k dobrovolnické činnosti viz Věstník č.6/2013.

Září Po dovolené čtvrtá návštěva. Zjišťuji, že interval dvou týdnů bude optimální, i když jsem původně chtěla chodit každý týden na chvíli. Paní M. ráda vypráví a je lepší tok příběhu nepřerušovat. Ač jsem dnes musela odejít po půl hodině, paní M. mi děkovala, protože mi mohla sdělit nějaké chmury

z neshody s personálem a já jí donesla knížku.

Na výzvu vrchní sestry, abych si pár týdnů ozkoušela, jestli mě takhle služba bude spíš vyčerpávat, nebo nabíjet, zatím odpovídám: Díky Bohu, nabíjí mě. A tak se ptám, nechcete si i vy najít v Sulické svého vypravěče?

Alžběta Ticháčková

MAMINKO, CO JE TI?

Znám je již několik let. On urostlý, téměř dvoumetrový štíhlý muž, věk okolo 30 let. Jeho maminka sedí na dece na koupališti. On mentálně postižený chodí bazénem, voda mu sahá po krk a usmívá se. Je šťastný.

Byl první srpnový pátek. Hrozné vedro. Kostel vzdálený dva kilometry, mše sv. v 16 hod. a cesta po slunci. To nezvládnou, říkám si. Tak se postím a pojedou autobusem na koupaliště. Pane, odpustíš mi to? V bazénu jsem měla výčitky a pak se to stalo. Matka onoho hochy se začala dusit letním jablkem. Žádala syna, aby jí dal herdu do zad. Ten se jen nechápavě podíval. Plno lidí sedělo okolo a jeden pán radil, aby se napila. Bylo to horší. Pak jsem jí dala herdu do zad já. Paní klečela a snažila se jablko vyzvrátit, ale nešlo to.

Šla jsem k pokladně koupaliště a ptala jsem se po zdravotníkovi. Když jsem přišla s pomocí, paní bylo hůř, a tak jsme volali sanitku. Prostor kolem nás se vylidnil, jednoduše všichni zmizeli. Hoch stále opakoval: Mami,

maminko, co je ti? Kolik něžnosti bylo v hlase tohoto mladého muže. Sanitka přijela za 20 minut. Po celou dobu opakoval hoch to samé. Mami, maminko, co je ti? Já jsem se mu po celou dobu snažila vysvětlit, že přijede pan doktor a že pojedou s maminkou do nemocnice. Odpovídal: To ne, do nemocnice ne.

Docílila jsem pouze toho, že se oblékl, společně jsme sbalili dvě tašky a já jsem mu opakovala stále totéž. Jediné co zabralo bylo, když jsem mu řekla, že pak půjde s maminkou na zmrzlinu. Když jsem je doprovodila k sanitce, stál se mnou venku a byl v klidu. Řekla jsem, že bude sedět v sanitce na pohodlné židli a u maminky bude sedět sestřička. Souhlasil. Když jsem se vrátila na deku, byli všichni na svých místech.

A co naše "zdravé děti!?" Zeptají se nás v těchto parných dnech, mami, tati, jak je ti? Pane děkuji, poslal jsi mne tam, kde mne bylo zapotřebí.

Eva Marušková

VÝZVA FARNÍKŮM Děkujeme všem přispěvatelům a těšíme se, že se zapojí i další. Podělte se se svými zážitky z prázdnin, radostmi a zkušenostmi. Příspěvky posílejte na adresy uvedené v tiráži nebo předávejte osobně v sakristii. **(red.)**

PRACOVNÍ TÝDEN KONČÍ

Je pátek ráno a v naší kanceláři se rozeznívá první telefon. Volá sociální pracovnice z nemocnice a domlouvá překlad pacientky do naší péče. Jedná se o mladou paní, která sama vychovává čtrnáctiletého syna. Pacientka má onkologické onemocnění, které již nereaguje na léčbu a o závažnosti svého onemocnění není informována. Přími příbuzní nejsou žádní, do rodiny dochází pouze maminka bývalého manžela. Finanční prostředky rodina nemá, žádost o příspěvek na péči není ještě ani v řízení. Na naši otázku, jak vypadá byt a lůžko, kde by měla být péče poskytována, nikdo nezná odpověď. Pacientka si moc přeje, aby mohla být propuštěna z nemocnice a být se svým synem doma.

V průběhu rozhovoru zvoní druhá pevná linka v kanceláři a volá matka jednoho z našich klientů, že se syn vrátil domů. Jeho zdravotní stav se zhoršil a bude potřeba výrazně rozšířit péči.

Mezitím volá naší sociální pracovníci na mobil jedna z pečovatelek. Hlásí, že je nemocná a půjde pravděpodobně o dlouhodobou neschopnost. Máme tedy aktuálně tři pečovatelky v dlouhodobé neschopnosti.

Postupně všichni pokládáme telefony a hodnotíme situaci. Péči o první pacientku bychom moc rádi poskytli. Vnímáme tuto službu jako maximálně potřebnou a užitečnou. Na druhou stranu velmi dobře víme, jak náročná

tato péče je a že je téměř nemožné ji poskytovat bez pomoci rodiny. A tady rodina prostě není. Budeme také muset do péče zapojit všechny naše služby, a to není úplně levné. Druhý pacient je mladý, těžce zdravotně postižený pán. Máme ho v péči už delší dobu. I o něj se chceme postarat. Do toho krizová personální situace a pátek. Rychle si rozdělujeme úkoly. Já budu hlídat kancelář, pokusím se obstarat peníze na zaplacení sociální péče a vybavení pro první klientku a vyřídím všechny návštěvy, které měli sociální pracovníci do kanceláře na pátek pozvané. Také se pokusím sehnat posily.

Sociální pracovníci sedají do auta a jedou si popovídat s pacientkou do nemocnice a s naším klientem domů.

Odpoledne se všichni zase scházíme v kanceláři, nyní s vrchní sestřičkou. Dáváme dohromady získané informace a připravujeme plán služeb na příští týden. Končí další pracovní týden a my se rozjíždíme domů. Všichni si klademe otázku, co s naším připraveným plánem udělá víkend, v neděli večer může být všechno zase jinak. Na neočekávaná překvapení a neustálé změny jsme zvyklí, a přestože na ně všichni nadáváme, ta pestrost naší práce je jedním z důvodů, proč ji děláme.

Eva Černá

Kontakt: 272 941 972; 737 322 569;
e-mail: charita.chodov@email.cz

Jeden z našich klientů na procházce

VÝSTAVA MALUJÍCÍ STŘELKYNĚ

Gratulace P. Czendlika

V Mladotově domě na Pražském hradě se 10. září sešlo poměrně hodně lhotských farníků a nejen jich. Důvodem byla vernisáž výstavy obrazů Lenky Maruškové, která v letošním roce přijala v našem kostele křest. Mohli jsme obdivovat Lenčiny obrazy, ale i trofeje, kterých během své sportovní kariéry už získala pozhnaně, a také její moderátorské umění, protože nás večerem sama provázela.

Vztah k výtvarnému umění má už od dětství, ale sen malovat klasické oleje si splnila až v dospělosti. Malování používá jako arteterapii, tedy prostředek k odreagování od sportovního shonu. K malbě dospěla jako samouk hledající formu a styl svého vyjádření. Směřuje od svázanosti k uvolněné spontánní malbě.

Její současný učitel malíř Martin Šrámek konstatoval, že po čtyřech letech malování svojí výstavou jako by složila maturitu. Je zajímavé, že první medaili na olympijských hrách v Athénách v roce 2004 také získala čtyři roky

potom, co poprvé vzala do ruky sportovní pistoli.

Výstavu společně s Martinem Šrámekem prohlásil za otevřenou P. Zbigniew Czendlik, který převzal nad výstavou záštitu. Jak sám řekl, Lenku podpořil hlavně proto, že ji má rád. Poznali se při natáčení pořadu Uchem jehly a pak i v Londýně na olympiádě. Zavzpomínal také na léta svých gymnaziálních studií, kdy mu jak malování, tak sport byly velmi blízké. Jeho učitelé se ho snažili přesvědčit, aby šel na výtvarnou školu a nebo se věnoval atletice. On si zvolil třetí cestu a stal se farářem.

Lenka se svými obrazy pokouší zachytit krásu a velikost života v různých podobách. Spojujícím prvkem krajin, přírodních detailů, zátiší, olympijských a kosmických motivů je hledání pozitivních hodnot ve světě, který nás obklopuje. Víc už vám

nebudu prozrazovat. Běžte se sami přesvědčit a potěšit.

Levandulové pole

Malířka při tvorbě

Výstava v Mladotově domě ve Vikářské ulici č. 37 v Praze 1 bude otevřena až do 8. října, denně od 10 do 17 hodin a vstup je zdarma.

Jana Šilhavá
foto **archiv Lenky Maruškové**

NEBÝT LHOSTEJNÝM

Tuto úvahu pokládám za velmi aktuální a cítím silnou vnitřní potřebu se s ní svěřit vám, lhoteckým farníkům.

Být věřícím znamená nebýt lhotejným. Lhotejným není ten, kdo si všímá a všímat si znamená posvětit bytí.

Věřím, že my všichni vnímáme, jaký je stav současné občanské společnosti a jaká je zřejmá signalizace její budoucnosti. Podle mého hlubokého přesvědčení se jedná o zásadní postoj k základům demokracie, mravním hodnotám, jejich současné devalvaci jako dědictví komunismu a ztráty křesťanských hodnot. Nedokážu být lhotejným. Inspiraci jsem našel v myšlenkách encykliky nejvyššího pontifika Benedikta XVI. Bůh je láska – cituji:

„Spravedlivé uspořádání společnosti a státu je ústřední úlohou politiky. Stát, který by nebyl spravován podle zásad spravedlnosti, by se proměnil v bandu zlodějů. Spravedlnost je cílem, a proto také vnitřním měřítkem politiky. Její původ a cíl totiž spočívá ve spravedlnosti, a ta má etickou povahu. Víra tedy umožňuje rozumu, aby lepším způsobem naplňoval svou úlohu a aby lépe vnímal, co mu přísluší. Chce napomáhat při formování svědomí lidí a politice, aby vznikalo vnímání skutečných požadavků spravedlnosti a podle toho jednal. Církev nesmí a nemůže zůstat pouze na okraji usilování o spravedlnost. Musí se zapojovat prostřednictvím racionální argumentace a musí přetvářet duchovní síly, bez nichž by se spravedlnost, která vždy vyžaduje odříkání, nemohla prosadit,

ani se rozvíjet. Každý člověk potřebuje osobní láskyplnou pomoc.“

Jsem hluboce přesvědčen o tom, že pro tyto myšlenky a jejich podporu nastala doba, jako důležitá křižovatka budoucnosti naší prozápadní demokracie. Tedy, aby každý z nás věřících i skromnými počiny přispěl trpělivým poučováním a vysvětlováním, v čem spočívá hrozba příliš lehkomyšlného pochlebování přirozeně sobeckým a často chytře maskovaným zájmům východní „demokracie“. I tyto skromné počiny, právě v duchu myšlenek Benedikta XVI. jsou mimořádně důležité, i kdyby to byly klidné a chápající debaty se sousedy a přáteli.

Prostě důsledně zasévejme do zjitřených hlav semínka kritického rozumu a naděje jak nás to učí náš Pán. Pomáhejme lidem rozpoznávat příznaky chorobných mocenských ambicí a sklonu k vychytralé demagogii.

Dovolte mi ještě připomenout myšlenky Karla Čapka. Za časů první republiky psal: „Je to patologický negativismus, nenávisť, neznalost, zásadní nevědomost – to je psychický svět komunismu“. Je pozoruhodné, že si tuto otázku sotva položíme. Jak významné jsou pak myšlenky Benedikta XVI.

Proto si myslím, že právě my věřící, kteří známe základní mravní hodnoty, můžeme mít a máme v uvedeném smyslu zprostředkující roli k očištění rozumu a probouzení mravních sil. Jsme povoláni, abychom se osobně podíleli na veřejném životě.

Pokoj všem. **Dalibor Čertok**

SENECTUTI ET IUVENTUTI

Lhotečtí farníci jsou srdečně zváni na oslavu 85. výročí otevření Masarykových domovů. Oslava pod názvem Senectuti et Iuventuti, Stáří a mládí, se koná ve dnech 18. a 19. října od 9 do 17 hodin v centrální části Thomayerovy nemocnice.

A co všechno můžeme vidět? Panely s fotografiemi mapující historii Masarykových domovů, dobové předměty a sanitky, ale i filmovou produkci archivních dokumentů a záznamů vzpomínek pamětníků.

V pátek 18. 10. bude v Naší kavárně v Thomayerově nemocnici zahájen **přednáškový večer**. Promluví PhDr. Hana Mášová, Ph.D., odborná asistentka Ústavu dějin lékařství a cizích jazyků na 1. LF UK, o zrodu koncepce Masarykových domovů. Dále Ing. arch. Petr Krajčí, kurátor Muzea architektury a stavitelství Národního technického muzea, přiblíží architekturu Masarykových domovů a Doc. MUDr. Tomáš Sosna, CSc., z Thomayerovy nemocnice Praha připomene její proměny.

V sobotu 19. 10. od 11 h. proběhne v nemocniční kapli **Ekumenická bohoslužba**. Večer od 18 h opět v Naší kavárně začne **jazzový koncert**: Hudba z doby, kdy jazz byl ještě mladý.

Po oba dva dny bude také prezentována replika vojenského letadla Supermarine Spitfire Mk. IX. a na sobotu 19. 10. si od 13 h v Naší kavárně Czech Spitfire Club připravil přednášku: TGM a Masarykova letecká liga

neboli role prvního prezidenta v rozvoji letectví.

Jako doprovodná akce proběhne

Thomayerova nemocnice vás zve **18.–19. října 2013**

SENECTUTI ET IUVENTUTI

stáří a mládí

85. výročí otevření Masarykových domovů

Poznejte unikátní historii Thomayerovy nemocnice

Venkovní výstava
pátek a sobota 18. a 19. 10.
od 9 do 17 hodin v centrální části nemocnice

- panely s fotografiemi
- dobové předměty a sanitky
- filmová produkce archivních dokumentů a záznamů vzpomínek pamětníků
- aktivity pro děti

Vstupné dobrovolné

Program
pátek 18. 10. od 14 h v Naší kavárně v TN
Setkání pamětníků
pátek 18. 10. od 16 h v Naší kavárně v TN
Přednáškový večer
sobota 19. 10. od 11 h v kapli TN
Ekumenická bohoslužba
sobota 19. 10. od 18 h v Naší kavárně v TN
Hudba z doby, kdy jazz byl ještě mladý

Doprovodné akce
neděle 13. 10. od 17 h v kapli TN
Koncert Štěpána Raka
sobota 19. 10. od 13 h v Naší kavárně v TN
Přednáška Czech Spitfire Club
18.-19. 10. Prezentace repliky vojenského letadla Supermarine Spitfire Mk. IX

Informace a kontakt:
85.vyroci@fn.tn.cz; 774 860 800
www.lekorice.com

Pořadatelé

Pod záštitou

Hlavní partner

Partneři

Za podporu děkujeme

v předstihu už **13. 10.** v kapli TN od 17 hodin koncert Štěpána Raka.

Vstupné bude dobrovolné. Další podrobnosti najdete na stránkách www.lekorice.com. **Jana Šilhavá**

DNY DŮVĚRY V PRAZE

Dny důvěry se v České republice už staly tradicí, která byla zahájena v roce 2007 setkáním ve Zlíně. V roce 2009 se Dny důvěry konaly v Brně a o dva roky později v Olomouci. Letos jsou mladí lidé ve věku sedmnácti až třiceti pěti let zváni do Prahy, kde se Dny důvěry uskuteční 15.–17. listopadu v chrámu Nejsvětějšího srdce Páně na Vinohradech.

Od pátku do neděle se účastníci zapojí do společných modliteb s meditativními zpěvy, nasloucháním Božímu slovu a modlitbou v tichu. Stejně jako v Taizé, ekumenické komunitě ve Francii, budou na programu biblické úvody, sdílení ve skupinkách, semináře a společné jídlo. Účastníci budou ubytováni

v rodinách pražských farností a sborů. Rádi bychom na Dny důvěry pozvali všechny mladé lidi z vaší farnosti.

Důležitou součástí pouti důvěry je také zážitek přijetí a pohostinnosti. Aby bylo možné Dny důvěry v Praze uspořádat, **musíme najít dostatek rodin, které by byly ochotné mladé lidi na dvě noci ubytovat.** Není potřeba mnoho: dva metry čtvereční na zemi a dvě snídaně. Přes svou jednoduchost mohou taková setkání zanechat hluboký dojem a právě gesto přijetí mladých poutníků hostitelskými rodinami bývá často nejsilnějším zážitkem celého setkání.

Jak účastníci setkání, tak hostitelské rodiny se musí v případě zájmu zaregistrovat na internetové stránce www.dnyduvery.cz, kde najdete také bližší informace.

Velice oceníme, pokud toto pozvání předáte i dalším lidem, které by setkání mohlo zajímat.

organizační tým Dnů důvěry

Taizé

DNY DŮVĚRY

PRAHA 15.–17. 11. 2013

WWW.DNYDUVERY.CZ

ZTIŠENÍ, MODLITBY
BIBLICKÉ ÚVODY
WORKSHOPY
SETKÁNÍ S BRATRY Z TAIZÉ

PLÁNUJEME

6. 11.–6. 12. – Podzimní škola pro dospělé. Budeme pokračovat v dokumentech II. vatikánského koncilu.

9. 11. – Velký úklid před posvícením je v plánu jako každoročně bezprostředně předcházející sobota od 8.30 hod. Prosíme, rezervujete si čas a přijďte přiložit ruku k dílu!

10. 11. – posvícení – výročí posvěcení kostela P. Marie Královny míru. Od 16.30 **farní akademie** s tématem: Obnova Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí, hostem bude ak. sochař Jan Bradna.

16.–25. 11. – poutní duchovní cesta do Izraele pro naši farnost

30. 11. – adventní duchovní obnova, povede ji Mons. Aleš Opatrný.

12. 12. – koncert Modrého klíče

18. 12. – Sopran koncert Jany Štěrbové

27. 4. 2014 – první sv. přijímání

23. 5. – Noc kostelů

25. 5. – přátelské setkání s biřmujícím biskupem otcem Karlem Herbstem na arcibiskupství od 17 h.

1. 6. – biřmování v našem kostele

Termíny zasedání **pastorační rady** farnosti 6. listopadu a 4. prosince.

MARIA ROZVAZUJÍCÍ UZLY

Velkým ctitelem P. Marie rozvazující uzly je papež František. To on rozšířil její úctu v Argentině. Originál obrazu najdeme v kostele Sv. Petra v Augšpurku. Právě ze studií v Německu si Jorge Bergoglio přivezl jeho fotografie a přikládal je do všech svých dopisů. Stejný obrázek rozdával v den svého biskupského svěcení. Nejprve byla kopie obrazu umístěna v kapli jezuitské univerzity v Buenos Aires, v roce 1996 byl zhotoven větší obraz pro kostel sv. Josefa. Před třemi lety kardiál Jorge Bergoglio podepsal dekret, kterým prohlašuje farní kostel San José del Talar za „národní svatyni Naší Paní, která rozvazuje uzly“.

zdroj: rádio Vatikán

Velikost Nebeské Matky, která může rozvázat uzly našich pozemských životů můžeme objevit při modlitbě noveny k P. Marii rozvazující uzly. Texty k rozjímání najdeme na stránkách P. Vojtěcha Kodeta www.vojtechkodet.cz/modlitby/noveny.

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru,
adresa: Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4-Lhotka; **telefon:** 725 797 561

e-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz; jmkorda@seznam.cz

internet: <http://lhoteckafarnost.cz>; **bankovní spojení:** číslo účtu 74326329 / 0800 (Česká spořitelna). Redakce: P. Jiří Korda, sr. Bernarda Lacinová, Jana Šilhavá. **Příspěvky** posílejte na adresu farnivestnik@gmail.com, nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit.

Sazba: Jan Šilhavý. Tisk: Jan Macek, Jablonec N. Nisou www.tiskem.cz.

Číslo vychází 27. 9. 2013.

Uzávěrka příštího čísla je **13. října 2013**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.